

Yogesh Haribhau Kulkarni · You

Al Advisor (Helping organizations in their Al journeys) | PhD (Geometric Modeling) | Tech Colum...

Wish to share today's article from my weekly column "तिसरा मेंद्र" (Third Brain) titled "गमावलेल्या संधीची किमत" (Price of the lost opportunity) has been published in the Marathi newspaper, Sakal! (pic below) 🖋

In this article, I go deeper into the applicability of Mental Model "Opportunity Cost' in various situations.

I'm thankful to Sakal Media Group for providing a platform to share these important insights with our local community. 🙏

Any comments? I'd love to hear your thoughts! 🔘 👥

Sakal Media Group Abhijit Pawar Samrat Phadnis Niranjan Agashe

#AI #ArtificialIntelligence #mentalmodels #Intelligence #training #CommunityConnect #SakalNewspaper #MarathiMedia #Marathi #India #Pune #MVPBuzz #GDE #opportunitycost

तिसरा मेंद

डॉ. योगेश हरिभाऊ कुलकर्णी

रतात दरवर्षी लाखो तरुग-तरुगी यूपीएससी, एमपीएससी सारख्या स्पर्धांपरीक्षांची तयारी करताना दिसतात. एमपीएससी सारख्या काही जण यासाठी पाथ-सहा वर्षीचं आयुष्य खर्च कातात यात्र या परीक्षा अत्यंत स्पर्धात्मक असन अंतिम यशस्वी होणाऱ्यांची संख्या अत्यल्प असते. देशसेवा, स्थैर्य आणि प्रतिष्ठा हे आकर्षण मान्य असले तरी, बहुतांश जणांच्या पदरी फक्त थकवा, निराशा आणि वाया गेलेली वर्ष येतात. मग याचा विचार का होत नाही? या गेलेल्या वर्षांची भरपाई कशी होणार? याच काळात दुसरे काही ठीकठाक (खूप लाभाचे नसले तरी) करता आले नसते का? खरेतर अशा 'अभ्यास्' तस्णांना विविध क्षेत्रात जाता येऊ शकते.

विधी-कायदे, संगणक, वित्त इत्यादी क्षेत्रात खूपच गरज आहे. परदेशी भाषा शिकून कौशल्याधारित कामे भारताबाहेर मिळू शकतात. सध्या जोमात असलेल्या स्टार्टअप्समध्ये करिअर घडवण्याची संधी आणि शिकवण्याची आवड असेल तर त्याही पेशात कितीतरी

संधी आहेत. एक ना अनेक, पण सर्व लक्ष एका परीक्षेकडे लागल्यामुळे उर्वरित सर्व दारं नकळत बंद

गमावलेल्या संधींची किंमत

होतात. मग या 'गमावलेल्या' संबींचा का विचार होत नाही? याच प्रश्नावर आधारित 'मेंटल मॉडेल' (मन : प्रारूप) अर्थात विचार-चित्राला 'ऑपॉर्च्युनिटी कॉस्ट' म्हणजेच 'गत संधीची किंमत' असे म्हणू शकतो.

आपण आयुष्यात दररोज असंख्य निर्णय घेतो. काही मोठे. काही छोटे. पण प्रत्येक निर्णयामाने एक वा अनेक गत-संधींच्या किंमती दडलेल्या असतात, म्हणजेच आपण निवडलेली गोष्ट न करता मिळू शकणाऱ्या पर्यायाचं मूल्य. ही संकल्पना अर्थशास्त्रातून आली असली तरी तिचं महत्त्व केवळ आर्थिक व्यवहारांपुरतं मर्यादित नाही, ती आपल्या आयुष्याच्या प्रत्येक क्षेत्रात लागू होते. याची काही उदाहरणे पाहवात.

कल्पना करा, तुम्ही रविवारची सुट्टी एखाद्या मोठ्या मॉलमध्ये खरेदी करत, खाण्या-पिण्यात आणि खरेदी (विंडो-शॉपिंग!!) करत घालवली. तुमचे पाचेक हजार खर्च आणि सहा-तास सहज गेले. थोडी मजा झाली. पण जरा विचार करा, याच दिवशी जवळच्या उद्योजकतेवर आधारित कार्यशाळेला हजेरी लावली असती, तर? एखाद्या यशस्वी स्टार्टअप संस्थापकाकडून शिकायला मिळालं असतं. तिथे ओळखी वाढल्या असत्या, कदाचित एखादी कल्पना सचली असती. जी भविष्यात व्यवसायात रूपांतरित होऊ शकली असती

मॉलमध्ये गेलेल्या दिवसाचं बिल तुमच्या खिशातून गेलं : ₹ ५,000. पण कार्यशाळेला न गेल्याचं बिल कोणीच दाखवत नाही, हेच ते अदस्य नुकसान म्हणजेच 'गत संधीची किंमत'. म्हणजेच एखादी गोष्ट निवडताना, आपण ज्या दुसऱ्या गोष्टी सोडून देतो, त्यांचे मूल्य. एका चांगल्या पगाराच्या नोकरीसाठी होकार देताना, तुम्ही तुमचा स्टार्टअप सरू करण्याची संधी सोडत आहात का? नजीकच्या भविष्यात नोकरी जास्त पैसे देईल, स्थिरता देईल; पण गमावलेली स्टार्टअपची संघी काहीतरी जगावेगळ असामान्य करण्याची शक्यता तर गमावत नाहीये ना?

रोज तासंतास सोशल मीडियावर घालवताना. कदाचित एक नवीन कौशल्य शिकण्याची संधी हातातन जात आहे का? त्यामुळे पुस्तकं वाचणे मागे पडत आहे का? कित्येक दिवसांत सहकुटुंब पत्ते खेळले नाहीयेत का? घर खरेदी करणं हे अनेकांचं स्वप्न असतं, पण न्यासाठी घेतलेलं कर्ज आणि त्यात गंतवलेलं भांडवल दुसऱ्या गुंतवणुकीत वापरलं असतं तर अधिक चांगला परतावा मिळाला असता का ? भाड्याने राहणं काहीन खर्चिक वाटतं: पण यामळे लवचिकता. आर्थिक तरलता आणि इतर संधी मिळू शकतात. दिसतं ते घर, पण दिसत नाही ती 'गत -संघीची किंमत'

ऑफिसमधल्या प्रत्येक मीटिंगला 'हो' म्हणपं म्हणजे तमचं लक्ष, विचारशक्ती आणि मोकल वेळ गमावणं, नाही का? हा वेळ सखोल-सर्वनशील काम किंवा महत्त्वाच्या निर्णयांसाठी वापरता आला असता. व्यत्ययांमुळे होणारं खरं नुकसान वेळेचं नसतं तर

तुम्ही गमावलेल्या संधींचं असतं. आएण सहस जे मिळतं त्यावर लक्ष देतो. जे गमावतो त्यावर नाही. हे आपल्या विचारसरणीचं अपंगत्व आहे 'गत संघीची किंमत' समजून घेणं म्हणजे केवळ शहाणपण नव्हे तर ही एक मानसिक शक्ती आहे. तीच आपल्याला सरळ वाटचाल करणाऱ्यांपासन वेगळ करते. विचारपूर्वक जगणाऱ्यांकडे नेते. तमच्या प्रत्येक 'होकारा'त अनेक 'नकार' दडलेले असतात. याचे भान येणं महत्त्वाचं आहे. पुढच्या वेळी जेव्हा तुम्ही कुठलाही निर्णय घ्याल, तेवहा फक्त 'हे का?' इतकंच नाही. तर 'यामळे मी काय गमावत आहे?' हाही प्रश्न विचारायला विसरू नका.